RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2005/072 Br

i n d e k l a c h t nr. 2004.4356 (103.04)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar een opstalverzekering gesloten voor zijn recreatiewoning, een voormalige boerderij. De verzekering dekt onder meer 'beschadiging of verlies van de verzekerde zaken door (…) storm, waaronder wordt verstaan een windsnelheid van minstens 14 meter per seconde'.

De klacht

De boerderij dateert uit omstreeks 1905 en bestaat uit een voorhuis met aangebouwde schuur. De schuur is van baksteen en is gedekt met dakpannen en rietbeschotten.

Op of omstreeks 28 december 2001, althans in de stormperiode tussen 28 december 2001 en 1 januari 2002, is de schuur ingestort. Nadat klager de schade had gemeld, heeft verzekeraar een expertisebureau ingeschakeld.

Vervolgens hebben partijen ruim een jaar over de schadevaststelling gediscussieerd. Klager had daarbij belangenbehartigers. Op 27 maart 2003 is overeenstemming bereikt op basis van de schadeopstelling ten bedrage van € 184.981,69 die door het door verzekeraar ingeschakelde expertisebureau op 26 november 2002 aan klager was toegezonden. Betaling bleef echter uit.

Bij brief van 11 juni 2003 berichtte verzekeraar plotseling dat de schade niet gedekt was omdat deze een gevolg zou zijn van zetting door gas- en zoutwinning in de afgelopen jaren in combinatie met de bouwkundige staat van het pand, terwijl bovendien geen sprake zou zijn geweest van storm. Hij baseerde de afwijzing op de

voor klager onbekende en slechts gedeeltelijk bij de brief gevoegde rapporten van het door verzekeraar ingeschakelde expertisebureau en het door deze buiten medeweten van klager ingeschakelde adviesbureau dat de oorzaak van het instorten heeft onderzocht.

De conclusie van het adviesbureau luidt dat het instorten het gevolg is van de slechte staat van de fundering door zetting in de bodem. Volgens het adviesbureau was de storm op 27 december 2001 niet extreem en heeft hij geen waarnemingen gedaan die op stormschade duiden. Het expertisebureau vermeldde in zijn eindrapport dat op 28 en 31 december 2001 sprake was van storm, dat wil zeggen windsnelheden van (meer dan) 14 meter per seconde.

Bij brief van 2 juli 2003 heeft de advocaat van klager verzekeraar verzocht om de door hem gerelateerde rapporten alsnog volledig (met de bijlagen) over te leggen, waarbij zij ook alvast de eerste reactie van klager op reeds ontvangen delen van de expertiserapporten gaf, met het nadrukkelijk verzoek aan verzekeraar om binnen twee weken te reageren. Pas op 29 juli 2003 kreeg zij van verzekeraar een kopie van het voorlopige rapport van 16 januari 2002 met de bijbehorende foto's. Pas op 13 november 2003 zond verzekeraar de bijlagen bij het rapport van het adviesbureau en een reactie van het expertisebureau op de brief van 2 juli 2003 van de advocaat van klager.

Omstreeks 10 juli 2003 heeft klager een expert benoemd om onderzoek te doen naar de oorzaak van het instorten. Deze rapporteerde op 14 november 2003 dat ten tijde van het instorten sprake was van storm, waardoor een knooppunt in de kap van de schuur - dat ook door het adviesbureau duidelijk is aangeduid - is bezweken. Daardoor verviel de onderlinge samenhang van de kap en werd het gewicht van het dak niet langer door de staander naar de fundering geleid, doch ging de kap tegen de gevel drukken, waardoor de gevel en vervolgens de kap zijn ingestort.

Op 24 november 2003 heeft klager het rapport van zijn expert aan verzekeraar gezonden, met het verzoek alsnog dekking te verlenen. Pas na enkele rappels deelde verzekeraar op 7 april 2004 mee zijn afwijzend standpunt te handhaven, ditmaal stellende dat, omdat de schuur op 1 januari 2002 om 03.30 uur was ingestort terwijl die dag vóór 6 uur 's ochtends geen sprake was van storm, dekking ontbrak, èn - voor het eerst - stellende dat de boerderij wegens de slechte staat van onderhoud al op instorten stond.

De handelwijze van verzekeraar is onredelijk en schadend voor klager. Verzekeraar heeft de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad. Meer specifiek heeft klager de navolgende klachten.

I. Opgewekt vertrouwen ten aanzien van dekking

Verzekeraar heeft de inschakeling van het adviesbureau niet aan klager kenbaar gemaakt en heeft de rapporten van het expertisebureau en het adviesbureau en zijn conclusies naar aanleiding van deze rapporten meer dan een jaar (vanaf februari 2002) aan klager onthouden. Tot 11 juni 2003 heeft verzekeraar de dekking niet ter discussie gesteld. Integendeel, hij heeft ruim een jaar met klager over de schadeomvang gediscussieerd, waarbij klager kosten moest maken. Dit heeft bij klager het gerechtvaardigde vertrouwen gewekt dat de schade gedekt was. Naar redelijkheid en billijkheid kon verzekeraar op 11 juni 2003 niet meer dekking weigeren op basis van voormelde rapporten.

II. Niet inlichten over benoeming (oorzaak)deskundige

Pas op 11 juni 2003 vernam klager van de inschakeling van het adviesbureau en het door hem reeds in februari 2002 uitgebrachte rapport. Klager heeft daardoor de wijze

waarop het adviesbureau zijn onderzoek heeft verricht niet kunnen beoordelen of daarop invloed kunnen uitoefenen. Hij is bovendien niet in de gelegenheid gesteld het adviesbureau van informatie te voorzien of om commentaar te leveren op het rapport. Aldus heeft verzekeraar hem willens en wetens en onrechtmatig benadeeld.

III. Expertiserapporten (inclusief de bijlagen) onthouden

Verzekeraar heeft klager niet geïnformeerd over de expertiserapporten en hem deze zelfs ruim 15 maanden onthouden. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van Toezicht moet een verzekeraar een expertiserapport, waarop hij zich jegens een verzekerde beroept, terstond ter kennis van de verzekerde te brengen (onder meer uitspraak Nr. 2000/64 Mo). Bovendien heeft verzekeraar deze rapporten eerst onvolledig aan hem toegezonden.

IV. Mogelijkheid van contra-expertise onthouden

Verzekeraar heeft klager niet in de gelegenheid gesteld de bevindingen van het adviesbureau en het expertisebureau direct te toetsen en daarop commentaar te geven of daarop invloed uit te oefenen. Met name is klager de mogelijkheid tot contra-expertise ontnomen. Uitspraak Nr. 2000/92 Mo van de Raad laat zien dat de waarde van (contra-) expertise afneemt naarmate deze later plaatsvindt. Het onderzoek van de expert van klager is bemoeilijkt door de verstreken anderhalf jaar. De gevolgen daarvan moeten voor risico van verzekeraar blijven.

V. Onvolledige rapporten en trage beschikbaarstelling

Verzekeraar heeft de rapporten, waarop hij zijn afwijzing baseert, onvolledig en niet voortvarend aan klager ter beschikking gesteld. De toezending van de ontbrekende bijlagen en het voorlopig rapport van het expertisebureau geschiedde ondanks rappels pas vijf maanden later. Daardoor beschikte de expert van klager bij zijn onderzoek niet over alle benodigde gegevens. Ook daardoor heeft verzekeraar de belangen van klager geschaad.

VI Stellingen in strijd met correspondentie en expertiserapporten

Het standpunt van verzekeraar, met name omtrent het ontbreken van storm, gaat voorbij aan of is strijdig met de uitgebrachte rapporten, waardoor het vertrouwen van klager is beschaamd en zijn belangen zijn geschaad.

De stelling van verzekeraar in zijn brief van 11 juni 2003, dat het instorten het gevolg is van zetting van de fundering door gas- en zoutwinning in de afgelopen jaren, wordt weersproken door het adviesbureau: deze geeft in zijn rapport uitdrukkelijk aan dat hij daarover niet kan oordelen.

Ook de stelling van verzekeraar dat in de nacht van 31 december 2001 op 1 januari 2002 geen sprake was van storm en dat "de bouwkundige staat van het pand onmiddellijk vóór het evenement al van dien aard was dat er niets meer voor nodig was om een instorting te bewerkstelligen", vindt impliciete weerspreking in de expertiserapporten.

De brieven van een belangenbehartiger van klager van 20 december 2002 en 27 maart 2003 noemen als schadedatum 28 december 2001. Blijkens het eindrapport van het expertisebureau was op die datum sprake van storm. In zijn correspondentie met klager refereert het expertisebureau ook telkens aan 28 december 2001 als schadedatum. Daarom kon het expertisebureau niet plotseling een andere schadedatum kiezen. Ook verzekeraar, die de door klager opgegeven schadedatum nimmer heeft ontkend en zelfs heeft erkend, kan thans derhalve niet meer afwijken van 28 december 2001 als

schadedatum. Duidelijk moge zijn dat klager naar aanleiding daarvan heeft aangenomen dat deze datum vaststond en de dekking dus geen punt van geschil was. Dat de storm ook los van het voorgaande is vastgesteld en erkend, blijkt ook uit het eindrapport van het expertisebureau: "Volledigheidshalve (…) contact opgenomen met de opsteller van het rapport (…) aan wie wij de vraag hebben voorgelegd welke mogelijke invloed de storm en de sneeuw op het dak op de instorting kunnen hebben gehad" en: "Wij hebben ons ... uitsluitend gericht op de door de instorting veroorzaakte schade, en alle overige schade aan het pand, die naar onze mening niets met het evenement van 31 december 2001/1 januari 2002 van doen had, buiten beschouwing gelaten". In een brief van 1 augustus 2003 noemt het expertisebureau opnieuw 28 december 2001 als schadedatum en volhardt hij in zijn bevindingen zoals vastgesteld in zijn rapporten, inclusief de daarin vastgestelde storm op 28 december 2001 en in de nacht van 31 december 2001 - 1 januari 2002.

VII Niet reageren op het rapport van de expert van klager

Een (voortvarende) inhoudelijke reactie van verzekeraar op het hem op 24 november 2003 toegezonden rapport van de expert van klager is uitgebleven. Een inhoudelijke reactie had voor de hand gelegen. Verzekeraar heeft zich derhalve onttrokken aan een inhoudelijke discussie over de schadeoorzaak. Daarmee heeft hij zich onverschillig getoond ten aanzien van de belangen van klager en zich niet gedragen zoals mocht worden verwacht.

VIII Volstrekte traagheid l onverschilligheid in correspondentie

Er was geen voortvarendheid of initiatief in de communicatie van verzekeraar met klager en hij reageerde niet voortvarend op de herhaalde verzoeken van klager. Dat de schadebehandelaar van verzekeraar door omstandigheden minder gelegenheid had de zaak vlot te behandelen, doet daaraan niet af. Verzekeraar had ervoor moeten zorgen dat de zaak goed en vlot werd behandeld, desnoods door het dossier een ander toe te vertrouwen.

Het standpunt van verzekeraar

Op goede gronden heeft verzekeraar op 11 juni 2003 het standpunt ingenomen dat de schade niet gedekt is. Weliswaar heeft het enige tijd geduurd voordat hij zijn standpunt kenbaar maakte, maar dit kon niet tot een gerechtvaardigd vertrouwen bij klager leiden dat de schade gedekt was.

Ad 1. Opgewekt vertrouwen ten aanzien van dekking

Volgens klager zou verzekeraar bij hem het gerechtvaardigde vertrouwen hebben gewekt dat de schade gedekt was, doordat verzekeraar a. hem niet in kennis had gesteld van het inschakelen van het adviesbureau, en b. tot 11 juni 2003 de dekking niet aan de orde stelde.

a. De inschakeling van het adviesbureau

Op 3 januari 2002 meldde de tussenpersoon van klager telefonisch de schade en wees een contactpersoon van klager aan. Verzekeraar heeft de naam en het telefoonnummer van de contactpersoon aan het door verzekeraar ingeschakelde expertisebureau doorgegeven.

Bij zijn eerste bezoek aan de schadelocatie op 10 januari 2002 deelde het expertisebureau aan de contactpersoon mee dat de oorzaak van de instorting door een extern bouwkundig adviesbureau onderzocht moest worden. Op 11 januari 2002 deelde het expertisebureau aan de contactpersoon telefonisch mee dat een adviesbureau was ingeschakeld.

Het adviesbureau heeft vervolgens met de contactpersoon afgesproken om op 22 januari 2002 in diens aanwezigheid een onderzoek ter plaatse in te stellen. De contactpersoon presenteerde zich bij die gelegenheid als sleutelhouder en woordvoerder van klager.
Na ontvangst van het rapport van het adviesbureau gaf verzekeraar op 19 april 2002 aan het expertisebureau opdracht de schade onder voorbehoud vast te stellen. Het expertisebureau heeft dit op 22 april 2002 telefonisch doorgegeven aan de contactpersoon en op 2 mei 2002 ook aan een tweede belangenbehartiger van klager. Klager wist dus via zijn belangenbehartigers dat het adviesbureau was ingeschakeld om de oorzaak van het instorten te onderzoeken en dat het expertisebureau de schade onder voorbehoud van dekking vaststelde.
b. Kennisgeving standpunt over dekking
Aanvankelijk veronderstelde verzekeraar dat de schadevaststelling hooguit 1 of 2 maanden zou duren, waarna hij zijn standpunt over schadeoorzaak, dekking en schadeomvang in één keer kenbaar zou kunnen maken. De schadevaststelling liep echter vertraging op, met name door het uitblijven van informatie van een belangenbehartiger van klager. Hierdoor kon het expertisebureau zijn schadevaststelling pas op 15 april 2003 voltooien. Het heeft de belangenbehartiger meermalen gerappelleerd.
Gedurende deze periode heeft verzekeraar zich niet gerealiseerd dat hij zijn standpunt omtrent de dekking nog niet aan klager had meegedeeld. Dit deed verzekeraar op 11 juni 2003, waarbij hij zijn verontschuldigingen heeft aangeboden voor de late reactie. Omdat de vertraging in de schadevaststelling aan de belangenbehartiger van klager is toe te rekenen, kan er geen sprake van zijn dat door het optreden van verzekeraar bij klager het vertrouwen is gewekt dat er dekking was.
In dit kader is ook van belang dat klager geweten moet hebben dat bij de schademelding een onjuiste schadedatum is opgegeven.
Ad II. Niet inlichten over benoeming (oorzaak)deskundige
Zoals uiteengezet was klager, althans diens belangenbehartiger, wel degelijk ingelicht over de inschakeling van het adviesbureau voor het onderzoek naar de oorzaak van het instorten. Een belangenbehartiger was zelfs bij het onderzoek aanwezig en heeft het adviesbureau van alle benodigde informatie voorzien. De stelling van klager dat verzekeraar zijn positie willens en wetens en onrechtmatig heeft benadeeld, mist iedere grond en is ongepast.
Ad III. Expertiserapporten (inclusief de bijlagen) onthouden.
Bij brief van 11 juni 2003 zond verzekeraar uit eigen beweging aan klager kopieën van de rapporten van 15 april 2003 van het expertisebureau en van 13 februari 2003 van het adviesbureau. Abusievelijk waren de daarbij behorende bijlagen (foto's en bouwtekeningen) niet bijgesloten. Verzekeraar zond de foto's op 29 juli 2003 en de bouwtekeningen op 13 november 2003. De bijlagen zijn van ondergeschikt belang, zodat niet valt in te zien waarom klager in zijn belangen is geschaad door de nazending.
Ad IV. Mogelijkheid van contra-expertise onthouden.
Klager stelt ten onrechte dat de mogelijkheid tot contra-expertise hem is ontnomen. Op 14 november 2003 heeft in zijn opdracht een tegenonderzoek naar de oorzaak van de instorting plaatsgevonden. Uit niets blijkt dat de resultaten van dit onderzoek door het tijdsverloop negatief beïnvloed zijn. Integendeel, de door klager ingeschakelde expert rapporteert: "De staat van het onroerend goed voor de instorting is momenteel nog goed herleidbaar".
Ad V. Onvolledigheid rapporten en trage beschikbaarstelling.

Uit het rapport van de door klager ingeschakelde expert blijkt dat deze beschikte over de rapportages van 15 april 2003 van het expertisebureau, het rapport van 13 februari 2002 van het adviesbureau en het voorlopige rapport van 16 januari 2002 van het expertisebureau. Tezamen met laatstgenoemd rapport zond verzekeraar op 29 juli 2003 de ontbrekende foto's aan de expert van klager. Deze beschikte enkel niet over de bijlagen bij het rapport van het adviesbureau. Dat rapport noemt de bijlagen. Klaarblijkelijk vond de expert het niet nodig de bijlagen op te vragen.
Uit het rapport van de expert van klager blijkt niet dat de belangen van klager zijn geschaad zijn door de latere toezending van de bijlagen. De expert beschikte voor zijn onderzoek over alle stukken die hij nodig achtte. De expert heeft zich overigens niet, zoals gebruikelijk, als contra-expert gemeld bij het expertisebureau. In dat geval had laatstgenoemde de rapporten ook rechtstreeks ter beschikking kunnen stellen.
Ad VI. Stellingen in strijd met correspondentie en expertiserapporten.
De stelling van verzekeraar, dat de instorting is ontstaan door grondverzakking ten gevolge van gas- en zoutwinning, is mede gebaseerd op de verklaring van een belangenbehartiger van klager. Uit alle rapporten, ook die van de expert van klager, blijkt dat het pand in slechte staat verkeerde. Het adviesbureau concludeert dat de invloed van storm en sneeuw op de instorting verwaarloosbaar klein is.
Klager stelt dat hij mocht aannemen dat als schadedatum vaststond 28 december 2001, onder meer omdat veel van de correspondentie van verzekeraar deze datum als schadedatum vermeldt. Klager moet hebben geweten dat 28 december 2001 niet de schadedatum was. Bij de schademelding werd als schadedatum 28 december 2001 aan verzekeraar opgegeven. Op zijn schadeaangifteformulier vermeldt klager echter dat de schade ontstond op 31 december 2001, 11 uur 's avonds.
Uit de verklaring van de buurman blijkt evenwel dat hij op 1 januari 2002 omstreeks 03:30 uur wakker werd door ongewone geluiden. In de veronderstelling dat sneeuw van het dak was geschoven, heeft hij daar verder geen aandacht aan gegeven, totdat hij op 1 januari 2002 rond het middaguur mensen zag kijken naar de ingestorte boerderij. Hij heeft toen contact opgenomen met de belangenbehartiger van klager. Deze heeft daarna klager geinformeerd. Daarom moet klager van het begin af aan geweten hebben dat de instorting plaatsvond op 1 januari 2002 omstreeks 03.30 uur.
Dat de correspondentie van verzekeraar een foutieve schadedatum blijft vermelden, is omdat deze datum destijds conform de schademelding in het systeem van verzekeraar is ingevoerd. Deze datum wordt daarna automatisch op de correspondentie afgedrukt. Om beveiligingsredenen kan een eenmaal ingevoerde schadedatum later niet eenvoudig gewijzigd worden.
De juiste schadedatum is van groot belang. Volgens de gegevens van het KNMI van het dichtstbijzijnde meetpunt heeft het op 31 december 2001 en 1 januari 2002 niet gestormd, behoudens een enkele windstoot van maximaal 14 m/s op 31 december 2001 om 06:00 uur.
Ad VII. Niet reageren op het rapport van de expert van klager.
Bij brief van 7 april 2004 heeft verzekeraar gereageerd op het rapport van de expert van klager. Daarbij gaf verzekeraar aan dat de expert ten onrechte is uitgegaan van storm ten tijde van de instorting.
Ad VIII. Volstrekte traagheid/onverschilligheid in correspondentie.
Verzekeraar is met klager van mening dat hij zijn standpunt omtrent de dekking eerder kenbaar hadden kunnen en moeten maken. Van niet tijdig reageren op rappelbrieven is

met name sprake in de periode na de brief van 24 november 2003 van de advocaat van klager. Verzekeraar betreurt dit. Klager is echter daardoor niet in zijn belangen geschaad.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Klager heeft nog overgelegd een verklaring van de sleutelbeheerder onder meer inhoudende dat deze zich tegenover de expert heeft gepresenteerd als sleutelhouder en niet als vertegenwoordiger of belangenbehartiger van klager, en voorts dat hem door de expert niet is meegedeeld dat een adviesbureau een oorzaakonderzoek zou doen. Voorts heeft klager nog overgelegd een verklaring van zijn belangenbehartiger onder meer inhoudende dat deze kort na de schademelding in januari 2002 is gebeld door iemand van het expertisebureau met de mededeling dat de schade gecompliceerd was en dat daarom een extra expert bij het onderzoek zou worden betrokken en dat de belangenbehartiger op de hoogte zou worden gehouden, maar dat de belangenbehartiger vervolgens niets meer van hem had gehoord. Ook heeft klager nog overgelegd een verklaring van het KNMI inhoudende dat op 31 december 2001 in de gemeente waar de boerderij is gelegen, een maximale windsnelheid is gemeten van ca. 14 m/s.

Het overleg met verzekeraar

Ter zitting is de klacht met verzekeraar besproken. Deze heeft daarbij erkend dat binnen 24 uur voorafgaande aan de instorting op 1 januari 2002 om ca. 3.30 uur sprake was van storm als bedoeld in de polis. Verzekeraar heeft het standpunt gehandhaafd dat mede gezien het tijdsverloop tussen de storm en de instorting dekking ontbreekt.

Het oordeel van de Raad

1. De Raad verstaat de klacht aldus dat klager samengevat zich erover beklaagt dat a. het door verzekeraar ingeschakelde expertisebureau en dus verzekeraar hebben nagelaten hem of de voor hem optredende belangenbehartiger mededeling te doen van het inschakelen van het adviesbureau dat opdracht kreeg onderzoek te doen naar de schade-oorzaak; b. de rapporten met de erbij behorende bijlagen van dit expertisebureau en adviesbureau zeer laat aan klager respectievelijk diens belangenbehartiger zijn toegezonden; c. verzekeraar pas zeer laat heeft kenbaar gemaakt dat hij de schade afwees en daardoor bij klager het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat de schade gedekt was.
2. Wat betreft het hierboven onder 1. genoemde onderdeel a. heeft verzekeraar het standpunt ingenomen dat mededeling van het inschakelen van het adviesbureau is gedaan door het expertisebureau aan degene die voor klager de sleutels van de boerderij beheerde en bij de bezichtiging van de boerderij door de expert aanwezig was. Klager heeft bij zijn commentaar overgelegd verklaringen van zijn sleutelbeheerder en van zijn belangenbehartiger omtrent door het expertisebureau dienaangaande gedane mededelingen. Hoewel de afgelegde verklaringen niet eenduidig zijn, blijkt wel duidelijk dat niet een voldoende duidelijke mededeling van het inschakelen van het adviesbureau is gedaan aan klager of aan een door klager als zodanig aangewezen belangenbehartiger. Niet verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat een mededeling van het inschakelen van het adviesbureau aan degene die voor klager de sleutels van de boerderij beheerde een voldoende mededeling was, reeds hierom omdat uit niets is gebleken dat deze sleutelbeheerder ook (anderszins) optrad als de belangenbehartiger van

klager bij de schadeafwikkeling. In zoverre heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad en zal de klacht gegrond worden verklaard.
3. Ook de hierboven onder 1. genoemde onderdelen b. en c. van de klacht zijn gegrond. Verzekeraar heeft de rapporten met de erbij behorende bijlagen van het door hem ingeschakelde expertisebureau en het adviesbureau zeer laat aan klager respectievelijk diens belangenbehartiger toegezonden en heeft pas zeer laat aan klager kenbaar gemaakt dat hij de schade afwees. Verzekeraar heeft dit ook erkend. Ook in zoverre heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad.
4. De gegrondverklaring leidt er evenwel niet toe dat verzekeraar gehouden is om de schade door de instorting van de boerderij aan klager te vergoeden. De omstandigheid dat klager in het ongewisse is gelaten omtrent het door verzekeraar opgedragen onderzoek naar de schadeoorzaak en klager daardoor langdurig onbekend is gebleven met de weigering dekking te verlenen, leidt op zichzelf niet tot het oordeel dat verzekeraar op die grond tot uitkering gehouden is. Gelet op de uit de stukken blijkende dubia omtrent datum en tijdstip van de instorting, omtrent de vraag of omstreeks die tijd sprake was van storm als bedoeld in de polis, omtrent de oorzaak van het instorten mede in verband met de gebleken staat van het pand, kan verzekeraar, mede gezien de omvang van de schadeclaim, het recht niet worden ontzegd het te laten aankomen op het door klager eventueel in te roepen oordeel van de rechter.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht gegrond.

Aldus is beslist op 17 oktober 2005 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. F.R. Salomons, mr. E.J. Numann en dr. mr. R. Niessen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)